

DA BIH POGLEDALA NAPRIJED, PRVO SE MORAM OSVRNUTI UNATRAG

Rekapitulacija 2017. i planovi za 2018. jednog *coacha*

Hrvatska potiče razvoj poduzetništva. Država se kao starija sestra veseli uspjesima moje tvrtke. E sad, svi vi koji imate iskustva s braćom i sestrama znate da je to dvosjekli mač. Nikad ne znam radi li se o pravoj bratskoj ljubavi ili samo o nečemu gdje joj se pruža prilika okoristiti situaciju.

Ali hajde, ako ja imam više, ima i moja sestra više. Ako ja nemam, nema ni sestra. Moj računovođa i vjerni savjetnik, pobornik je, za mene bolne, ideje i uvijek navija da platim što veći porez na dobit. Ja se svaki put iznova preznojim.

Mogu li odgoditi planiranje za 2018. negdje tamo za kraj prvog kvartala?

Prosinac je vrijeme kada obično imam previše posla. U tom moru odrađivanja, nemam kad stvarati. Ove godine sam napokon ovladala svojim vještinama upravljanja vremenom ili su to možda ipak vještine upravljanja sa mnom

i imam vremena šikicnuti unazad kako bih donijela zaključke i projicirala ih unaprijed.

Kako to da imam vremena? Obzirom da se bavim razvojem ljudskih potencijala kroz treninge i *coaching*, udubljujem u teme kao što su *leadership*, razvoj timova, organizacija, motivacija, osobni razvoj, prodaja, odlučila sam pametne stvari koje učim klijente i koje učim od klijenata, osluhnuti drugačijim uhom i primijeniti i na svoj posao.

Prosinac sam strateški ostavila bez treninga, bilježeći samo rad u uredu i planiranje. Jer smo znali da će biti dovoljno poziva u zadnji